

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roma Sancta sive Benedicti XIII. Pontificis Maximi &
Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E.
Cardinalium Viva Virtutum Imago Æri & literis in
perennaturam Virtutum memoriam incisa**

Conlin, Johann Rudolph

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXXVI

VD18 10209328

No. LXX. Nicolavs Coscia Neapolitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72633)

No. LXX.

NICOLAUS COSCIA
NEAPOLITANUS.

Nicolaus Coscia Neapolitanus, Archiepiscopus Trajanopolitanus, Sanctissimi Domini Nostri Prælatus Domesticus, & à Supplicibus libellis, Sacræ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis tit. S. Mariæ in Dominica Urbem Beneventanam Patriam nactus est, inter Sabati Calorisque confluentes sitam, & olim Samnitibus adscriptam. Familia, quæ tantum Virum progeniit, paucos inter in Regno Neapolitano inclarescit. Ut Nominis sui fulgorem latius propagaret, non desuere, qui transgressi in Hispaniam, autoritate & opibus ibidem inclarescunt; prout etiam Eminentissimi Purpurati Germanus frater, Princeps de Giovenazzo Mantuæ Carpetanorum in Aulâ Regiâ hodieum primi nominis Ministrum agit. Nec minus in urbe Beneventanâ Nicolaus Coscia patentissimum campum nactus est, ubi sumam, quâ pollet Sapiëntiam, & prorsus eximias virtutes exhiberet. Spectatorem & Probatorem habuit Vincentium Mariam Ursinum, tunc S. R. E. Cardinalem & Archiepiscopum Beneventanum, nunc Benedicti XIII. nomine laudabilissimum Romano in Solio Orthodoxi Orbis Hyerarcham. Plus quàm triginta annorum jucundissimo consortio sumo Viro Nicolaus Coscia jungebatur. Eo Magistro talis tantusque evasit, & ex hac demum Virtutum & Scientiarum palæstra in publicum orbis theatrum admirandus prodiit. Est videlicet omnis perfectio communicativa sui, & maximus Vincentii Mariæ labor in eo semper versabatur, ut tales demum reliquos omnes redderet, quales ipsemet esset. Enimverò Benedicto XIII. Promotore & Creatore, tam insignes ad Sacræ Purpuræ Honorem Viros evectos videmus, ut illa Regis Pyrrhi Legati vox hodieum locum habere videatur, qui cum ad suos factus redux interrogaretur, quid Romæ vidisset? incunctanter reposuit, tot se Romanâ in Purpurâ Reges, quot in Curia Senatores conspexisse. Antequam Sacro huic Collegio Nicolaus Coscia, novum Ornamentum accederet, Trajanopolitanum Archiepiscopum denominatum se vidit. Est autem Trajanopolis Urbs Thraciæ, ad Hebrum fluvium sita. Fluvius is Marti Sacer erat, quòd is ibidem natus putaretur. Mars est Eminentissimus Purpuratus Nicolaus Coscia, sed talis, qualis IN BELLO MILES Benedictus XIII. sub quo suæ posuit tyrocinia Militia. Videlicet adversus Erynnym, vitiorum symphlegades, & Infidelitatis Hydras pia bella gerit. Postea Benedictus XIII. Romano fastigio admotus, Prælatum suum domesticum dicebat, ne unquam à suo latere longissimo consortio notissima sibi Virtus discederet. A Supplicibus etiam libellis Sanctissimus Pater eum esse volebat, ejus indole probè introspectâ, quæ cum omnibus benè vellet, supplicem diu neminem patitur. Cum in omnibus muniis exactam

D d d 2

ctam

etiam exhibuisset probi Viri Ideam, Sanctissimus Pater in Apice gloriae collocandum Virum credebat, quem adhuc penè Juvenem senili gravitate philosophantem audierat. Facta erat Promotio in Consistorio secreto habito in Palatio Vaticano die undecimâ Junii Anno 1725. Notabile erat, quòd ea die Cardinalis crearetur, quâ Pax Austriaco Hispanica inter summos Orbis Monarchas Carolum III. Romanorum Imperatorem, & Philippum V. Hispaniarum & Indiarum Regem Vienna inita à Sanctissimo Patre Cardinalitio Collegio proponeretur; hinc illa Dies lætitiæ Romanorum geminare visa; præsertim Divo Felici Sacra, felicitatem Orthodoxo Orbi portendere credebatur. Tunc quidem ex Romanis Dynastis præcipuus quisque, utpote Ottobonus, Principes Albani, Ruspoli, Altherii, Borghesi in eò excolendò toti fuere, & sui Affectûs certissimum Mnenosymon Præmia digna ferebant. Ipse Sanctissimus Pater Candelabrum, ex purissima Chrystallo affabrè elaboratum, transmittibat; credo Lumen fulgidissimum Cosciam crediderit, idque dignissimum, quod supra candelabrum Ecclesiæ collocaretur. Cùm Neopurpuratus Princeps brevi post creationem factam Pontificiæ Mensæ adhiberetur, in ejus cultu Benedictus XIII. iteratò eximius videbatur; eadem prorsus sellâ brachiata, quâ ipsemet uteretur, multùm reluctanti appositâ. Apud Magistrum Generalem Equitum Melitensium Sanctissimus Pater seriò instabat, ut Neopurpuratus Dynasta, tot in Christianam Rempublicam præclarus meritis, suæ Militiæ adscriberetur; Neque etiam in eo cunctatus est Supremus Ordinis Magister, summo etiam gaudio exultare visus, cùm tam Nobile gemma reliquo Illustri Corpori adlectum intueretur; Hinc non modò celeberrimâ Commendâ (ut vocant) maximorum reddituum meritissimum Virum remunerabatur, verùm etiam totius Amplissimi Ordinis Protectorem, spe indubitâ efficacissimi Patrocinii, esse volebat. Sub finem mensis Octobris Eminentissimus Purpuratus cum Sanctitate sua ad Ecclesiam Divæ Virginis in Monte Mariæ ædificatam ascendebat, ubi Sacrà unctione Sanctitas sua complures inungebat, & postea cum Eminentissimo Purpurato Nicolao Cosciâ altâ voce precariam Coronam, alternante Populo recitabat. Postea Sanctissimus Pater Nicolaum Cosciam, Principem Beneventanum, suæ Ornamento Patriæ, & utilitatibus unicè natum, sui locò Ecclesiæ Beneventanæ præfecit, eamque Ecclesiam, quam ceu pupillam oculi sui amat, utpote per triginta & octo annos à se administratam, tali utique Viro regendam tradidit, quem dignissimum judicabat. Tunc quidem Sanctissimus Pater, Eundem Socium IN ORATIONIBUS, IN JEJUNIIS, IN VIGILIIS ET ÆRUMNIS appellabat. Habemus hic paucissimis verbis circumscriptum Maximi Viri Encomium, cui, quod superaddam, non est, nisi dicere velim, æquaturum aliquando dignitate, cujus virtutes imitatus est.

